तीयसवने धीयंते यथैवात्रप्रज्जनतः पेशः कुर्यात्तादृक्तत्सर्वतो यज्ञस्य पेशसा शोभते य एवं वेद ॥ १० ॥

सौर्या वा एता देवता यन्निविदस्तद्यत्पुरस्तादुक्थानां प्रातःसवने धीयंते, मध्यतो मध्यंदिनेंततस्तृतीयसवन आदित्यस्यैव तद्व्रत-मनुपर्यावर्तते. पच्छो वै देवा यज्ञं समभरंस्तस्मात्पच्छो निविदः शस्यंते. यद्वैतद्देवा यज्ञं समभरन् तस्मादश्वः समभवत्तस्मादाहुरश्वं निविदां शंस्त्रे दद्यादिति तदु खलु वरमेव ददति. न निविदः पदमतीयाद्यन्निविदः पदमतीयाद्यज्ञस्य तच्छिद्रं कुर्याद्यज्ञस्य वै छिद्रं स्रवद्यजमानो ऽनु पापीयान् भवति. तस्मान्न निविदः पदमती-यान्न निविदः पदे विपरिहरेद्यन्निविदः पदे विपरिहरेन्मोहयेद्यज्ञं मुग्धो यजमानः स्यात्तस्मान्न निविदः पदे विपरिहरेन्न निविदः पदे समस्येद्यं निविदः पदे समस्येद्यज्ञस्य तदायुः संहरेत्प्रमायुको यजमानः स्यात्तस्मान्न निविदः पदे समस्येत्प्रेदं ब्रह्म प्रेदं क्षत्रमित्येते एव समस्येद् ब्रह्मक्षत्रयोः संश्रित्यै तस्माद् ब्रह्म च क्षत्रं च संश्रिते. नतृचं न चतुर्ऋचमतिमन्येत निवित्धानमेकैकं वै निविदः पदमृचं सूक्तं प्रति. तस्मान्न तृचं न चतुर्ऋचमतिमन्येत निवित्धानं निविदा ह्येव स्तोत्रमतिशस्तं भवत्येकां परिशिष्य तृतीयसवने निविदं दध्याद्यद् द्वे परिशिष्य दध्यात्प्रजननं तदुपहन्याद्वर्मैस्तत्प्रजा व्यर्धयेत्तस्मादेका-मेव परिशिष्य तृतीयसवने निविदं दध्यान्न सूक्तेन निविदमतिपद्येत येन सूक्तेन निविदमतिपद्येत न तत्पुनरुपनिवर्तेत वास्तुहमेव तद-न्यत्तद्देवतं तच्छंदसं सूक्तमाहृत्य तस्मिन्निवदं दध्यान्; मा प्रगाम पथो वयमिति पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति. पथो वा एष प्रैति यो यज्ञे मुह्य-ति. मा यज्ञादिंद्र सोमिन इति यज्ञादेव तं न प्रच्यवते मांतस्थुर्नो अरा-तय इत्यरातीयत एव तदपहंति. यो यज्ञस्य प्रसाधनस्तंतुर्देवेष्वाततः